

Socialudvalget 2014-15
L 121 endeligt svar på spørgsmål 4
Offentligt

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2013 - 2092

Dato: 18. marts 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 10. februar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 4 (L 121). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 4:

"Vil ministeren redegøre for, hvor mange børn, der forventes at blive omfattet af reglerne, samt hvilke børn der er tale om – er det eksempelvis børn i en bestemt aldersgruppe og/eller børn med særlige sociale problemer?"

Svar:

Ved den seneste ændring i reglerne om adoption uden samtykke fra 2009, jf. lov nr. 494 af 12. juni 2009 om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love, var antallet af børn også genstand for drøftelser. Dengang blev det forudsat, at der ville ske en væsentlig stigning i antallet. Dette skulle ses i lyset af, at der før 2009-ændringen i gennemsnit var mindre end 1 sag om året om adoption uden samtykke. Siden 2009 er der gennemført ca. 2 sager årligt.

Det overordnede formål med lovforslaget er at styrke intentionerne om at skabe stabilitet og kontinuitet i anbragte børns opvækst gennem adoption uden samtykke. Det er vurderingen, at adoption uden samtykke som indsats i forhold til udsatte børn ikke anvendes i den grad, der reelt er grundlag og behov for og dermed heller ikke i overensstemmelse med intentionerne bag lovændringen fra 2009. Derfor foreslås reglerne ændret, sådan at adoption uden samtykke kan bruges i de tilfælde, hvor der er et behov, og hvor hensynet til barnet taler for adoption uden samtykke.

Ændringerne er ikke direkte møntet på børn i bestemte kategorier. Det er yderst vigtigt, at adoption uden samtykke sker efter grundige undersøgelser i den enkelte sag. Dog foretages der blandt andet lempelser, som skal fjerne de hindringer, der har været i forbindelse med adoption af børn under 1 år, sådan at adoption uden samtykke af et helt lille barn kan gennemføres, når det er bedst for

barnet, og det sandsynliggøres, at barnets forældre er varigt uden forældreevne. Dette er en lempelse på to parametre i forhold til de nuværende regler, hvor det skal godtgøres, at forældrene er varigt uden forældreevne og derudover må forældrene ikke være i stand til at spille en positiv rolle for barnet i forbindelse med samvær. Der skal fortsat være grundig dokumentation for forældrenes manglende forældreevne.

Manu Sareen

/Malene Vestergaard